

S Aureus eruditione & pietate suo tempore nulli secundus extitit. itaq; Moguntinensis Ecclesia eum suum Episcopum elegit, anno Christi 420. Erant aut ibidē multi idolorū cultores, atq; alij q; Arrij heresim tuebant. Itaq; pius antistes eos ex uerbo Dei erroris cōuicit, atq; ut ad uerā Christi ecclesiā, q̄ eius uerbo fundata esset, reuenterent diligent admonuit. Verū illi ira accēsi ipsum cū S. Iustina sorore et alijs pijs hominib. expulerūt. Paulo pōst supuenit S. Albanus cū Theonesto socio, q; eos ingratitudinis erga suū p̄sulē accusauit, atq; ut eū reuocarēt adhortatus est. Verū ipsi eūdē occisum sua urbe eiecerūt. Itaq; Deus ut uindictā de

ijs sumeret Atilā Hunnū immisit, qui eā urbem funditus quasi deleuit, & magnā partē hominū crudeliter interfecit. Id cū S. Aureus intellexisset, suę ecclesię misertus accessit, & reliquias collegit, ut nouā Christo ecclesiā institueret. In eo cū sedulus laboraret, Hūnorū aliquot reuersi piū p̄sulē in tēplo populū uerbo Dei pascentē cū S. Iustina sorore trucidarūt. Christiani uerō eū in mōte Martis aut martyrum sepelierūt. In eo loco ferè post 400. annos à Richolpho tertio Archiepiscopo, qui S. Albani templum ꝛ edificauit, inuenti & in S. Albani ecclesiam reconditi fuerunt, anno Christi 820. Ano. in Episc. Mog.